

Medlem af Inatsisartut Knud Fleischer
(Kattusseqatigiit Partiiat)

Svar på § 37 spørgsmål, nr. 2011-089, KNFL Kontingent for licenser

I henhold til Inatsisartuts forretningsorden § 37 har medlem af Inatsisartut Knud Fleischer (Kattusseqatigiit Partiiat) stillet nedenstående spørgsmål til Naalakkersuisut vedrørende kontingent for licens til olie- og gas eftersøgning:

Spørgsmål til Naalakkersuisut:

"Hvad mener Naalakkersuisut om etablering af kontingent for licens til olie- og gas eftersøgning i landet for de mange udefrakommende ansøgere herom?"

Begrundelse:

"Det er en kendsgerning, at interessen for landet, udefra, er omfattende. Endda så omfattende, at 120 ansøgninger om tilladelse til eftersøgning af landets forskellige ressourcer, hidtil, er modtaget.

Vi mener fra Kattusseqatigiit Partiiat, at vi bør tage tiltag for bedre at styre og udnytte viden om landets ressourcer, der i høj grad føres ud af landet samt bedre udnytte ressourcerne.

Vi mener derfor, at det er vigtigt at være årvågen omkring betingelserne for eftersøgning, helt fra starten. Også især med henblik på beskyttelse af miljø og natur.

Vi kan forestille os, såfremt man etablerede kontingent på eksempelvis 1 mio. kr. pr. ansøgning, at landskassen ville have fået 120 mio. kr. flere indestående.

Vi mener, at fastsættelsen af kontingentets størrelse selvfølgelig bør være åben for drøftelse."

Besvarelse:

Indledningsvist skal jeg starte med at nævne hvorfor jeg i besvarelsen både har fokuseret på gas, olie og mineraler. I dit spørgsmål nævner du kontingent til gas- og olieeftersøgning, men ikke mineraler. I begrundelsen nævner du 120 licenser, som primært dækker mineraltilladelser. Jeg antager derfor at spørgsmålet både dækker olie/gas og mineralområdet.

Olie

På olieområdet vedtog Naalakkersuisut i andet halvår af 2009 en samlet model for skatter, royalty og offentlig deltagelse (Government Take). Skatte og royalty modellen er en del af den samlede vedtagne Kulbrintestrategi, som har til hensigt at sikre, at udviklingen af kulbrintesektoren sker på en måde, som er til størst mulig gavn for det grønlandske samfund.

Samfundet skal sikres den størst mulige konkurrencedygtige andel af overskuddet ved udvinding. En forudsætning for at der kan gøres kommercielle kulbrintefund er, at efterforskningsaktiviteten til stadighed er tilstrækkelig høj. Strategien tilsigter derfor også, at

7. april 2011
Sagsnr. 2011-047832
Dok. Nr. 604013

Postboks 930
3900 Nuuk
Tlf. (+299) 34 68 00
Fax (+299) 32 43 02
E-mail: bmp@nanoq.gl
www.nanoq.gl

vilkårene for de udbudte kulbrintelicenser giver olieselskaber incitament til at foretage risikofyldte efterforskningsaktiviteter, og at de økonomiske vilkår er konkurrencedygtige.

Kulbrintesektoren i Grønland er karakteriseret ved høje efterforsknings-, udbygnings- og driftsomkostninger, på grund af fysiske forhold som is, vind, vejr, lys/mørke etc. Som følge af dette høje omkostningsniveau er det af stor betydning, at olieindustrien varetager en væsentlig del af de samlede efterforskningsaktiviteter. Det er således et væsentligt strategisk mål at gøre industrien interesseret i at investere i olieefterforskning i Grønland. Det er i den forbindelse vigtigt, at myndighederne offentliggør klare målsætninger med hensyn til hvordan, hvornår og på hvilke vilkår, der agtes udbudt efterforsknings- og udnyttelsestilladelser i Grønland.

De økonomiske rammer og vilkår, som fastsættes i forbindelse med kulbrinteudbudsrunder, har dels til hensigt at sikre samfundet en rimelig del af indtjeningen fra værdier i undergrunden, dels at sikre industriens interesse i at foretage risikofyldte investeringer. En forudsætning for at få olieselskaber til at søge efterforsknings- og udnyttelsestilladelser i Grønland er derfor, at de økonomiske vilkår er tilstrækkeligt konkurrencedygtige.

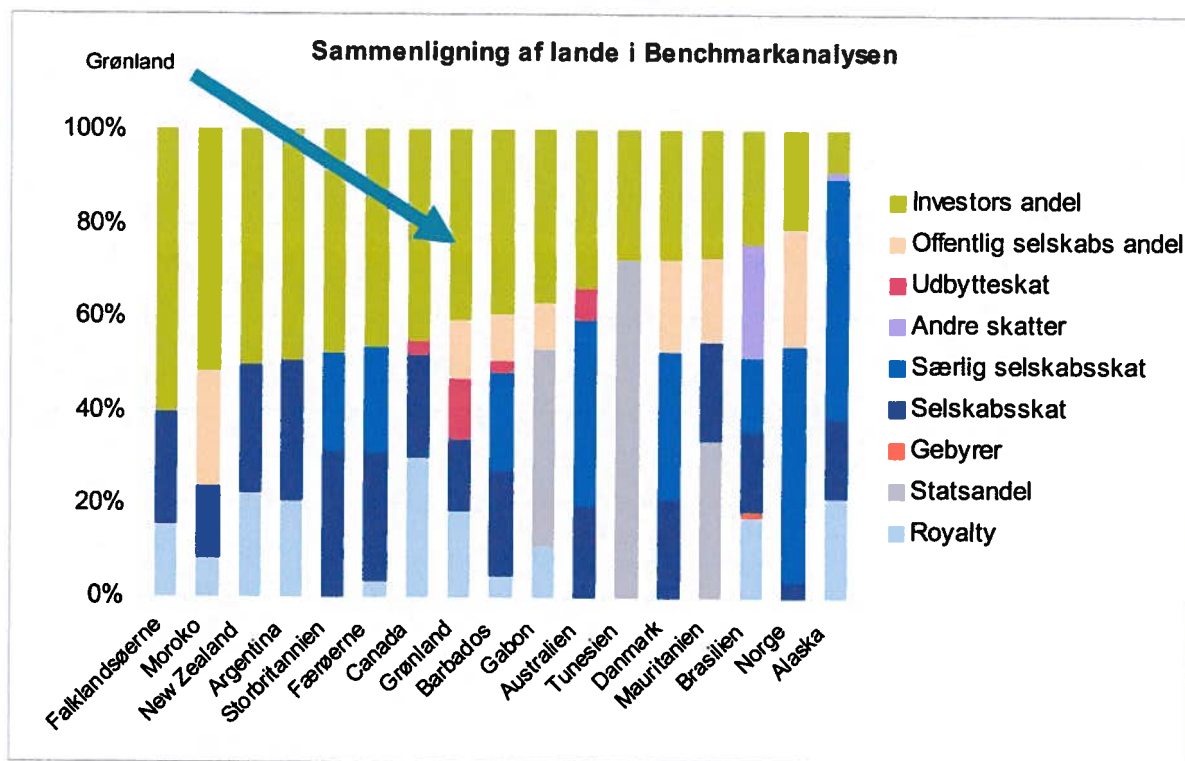
På denne baggrund har Naalakkersuisut fastlagt de økonomiske rammer og vilkår, der gælder for olieaktiviteter i Grønland.

På baggrund af en benchmark-analyse udarbejdet af det internationalt anerkendte energikonsulentselskab IHS Energy, vedrørende de økonomiske vilkår for efterforskning og udnyttelse af olie og gas i en række lande, er der fastlagt følgende konkurrencedygtige "Government Take"-model for Grønland, bestående af:

- Selskabsskat og udbytteskat på i alt 37 %
- En overskudsroyalty på 7,5 % når den interne forrentning før skat er højere end 21,75 % + diskontoen, stigende til 17,5 % og 30 % når den interne forrentning er højere end henholdsvis 29,25 % + diskontoen og 36,75 % + diskontoen
- En 12,5 % bæring af NUNAOIL A/S i efterforskningsfasen
- Diverse afgifter og gebyrer til dækning af omkostninger ved myndighedsbehandling

Modellen betyder, at Grønland opkræver 59 % af overskuddet fra olieaktiviteter i Grønland i skat, royalty og offentlig andel af overskuddet. Desuden forpligtes olieselskaberne i Grønland til at gennemføre meget omfattende og dyre efterforskningsprogrammer, med det formål at finde olie og gas, som kan give meget store skatte- og royaltyindtægter.

Benchmark-analysen omfatter 17 lande. Resultatet fremgår af nedenstående tabel:

I beregningseksemplet opkræver Grønland med den nugældende model 59 % i skatter, afgifter og offentlig deltagelse (Government Take).

Det fremgår i sammenligningen, at Grønland ligger højere end såvel en del modne olie-lande som frontier- og nabolande. Grønland opkræver således mere i Government Take end Canada NWF, Færøerne, Storbritannien, Argentina, New Zealand, Marokko og Falklandsøerne, som er nogle af de værste konkurrenter.

Det er Naalakkersuisuts vurdering, efter samråd med en række specialister, at det ikke vil være klogt at hæve det nuværende niveau for skatter, royalty og offentlig deltagelse, som samlet set indebærer en opkrævning på 59 %. Da olieaktiviteter i Grønland er karakteriseret ved vanskelige operative forhold og høje omkostninger, er det væsentligt ikke at gennemføre en beskatningsmodel, som er investeringshæmmende, idet dette vil forhindre efterforskning i området. Det er således sandsynligt, at selskaberne ikke vil gennemføre investeringer i Grønland hvis det nuværende beskatningsniveau hæves.

Samtidig skal det huskes, at licensvilkårene indeholder meget skrappe krav til tilbagelevering af licensarealer. Ved udgangen af hver delperiode skal 30 % af licensområdet som hovedregel tilbageleveres. Dette sikrer, at såfremt der gøres kommercielle oliefund, så kan de omkring liggende arealer udbydes på ny til et højere beskatningsniveau.

IHS Energy undersøgte også i den internationale benchmark analyse, hvilke lande der kan kræve en underskriftsbonus for at tildele licenser, og hvilke lande der ikke kræver underskriftsbonusser. En underskriftsbonus kan i denne sammenhæng sammenlignes med et kontingent. Resultatet fremgår af nedenstående tabel:

Opkræver IKKE underskriftsbonus før til- deling af licens	Kan opkræve underskriftsbonus før tilde- ling af licens
Australien Argentina Danmark Falklandsøerne Færøerne Marokko New Zealand Norge Tunesien Storbritannien Grønland	Alaska Barbados Brasilien Canada Gabon Kazakhstan Mauretanien

Såfremt Grønland stillede krav om betaling af store betalinger for overhovedet at tildele licenser, eller for at få lov at bore efter olie i Grønland, herunder kontingenter til licenser, ville industrien efter alt at dømmе flytte deres investeringer til lande som ikke opkræver sådanne bonusser, såsom eksempelvis Australien, Argentina, Danmark, Falklandsøerne, Færøerne, Marokko, New Zealand, Norge, Tunesien, Storbritannien.

Naalakkersuisut har på nuværende tidspunkt heller ingen planer om at der skal betales yderligere afgifter i det niveau som foreslået af Kattusseqatigiit Partiiat, idet målet er at få flest mulig penge anvendt til efterforskningsaktiviteter, så Grønland kan få fundet olie, og dermed få adgang til de store indtægter, som kan gøres os økonomisk selv bærende. Erfaringerne fra de senere års forhandlinger med olieselskaberne er, at disse er særdeles omkostningsbevidste i et højomkostningsområde som Grønland. En afgift på f.eks. DKK 1 mio. vil efter al sandsynlighed føre til en reduktion af selskabernes øvrige aktiviteter i Grønland. En forøgelse af afgifterne vil desuden betyde en reduktion af bloktilskuddet som følge af selvstyreaftalen (hvis de samlede afgifter overstiger DKK 75 mio. om året). Samlet set ville vi således sandsynligvis få færre penge investeret i/betalt til Grønland ved en indførelse af et kontingent.

Mineraler

Råstofdirektoratet har ved en tidligere lejlighed fået Price Waterhouse Coopers (PWC) til at undersøge muligheden for at opkræve en form for kontingent (afgift) af mineral efterforsknings-selskaberne som opererer i Grønland.

Undersøgelserne viste, at mindre efterforskningsforetagender som regel er nødt til at være meget omkostningsbevidste. En øgning af udgifterne vil derfor have betydning for investeringsbeslutninger og vil i nogle tilfælde kunne virke investeringshæmmende, fordi selskaberne vil foretrække at efterforske råstofforekomster med begrænsede udgifter, med mindre der er en meget stor sandsynlighed for, at der er tale om en kommercielt bæredygtig forekomst. Dette kan komme til at stille Grønland ufordelagtigt i forhold til konkurrerende frontier områder (områder som er i en indledende fase af efterforskningen).

Mønsteret med mange mindre aktører gør sig nok i særlig grad gældende på mineralområdet, men er også tilfældet for en række efterforskningsaktører inden for kulbrinteområdet, hvor der dog selvfølgelig også er tale om en række helt store aktører, som har en meget robust kapitalbase.

Hvis øgede udgifter og/eller engangsudgifter i opstarten opfattes som investeringshæmmende af de mindre aktører, vil det kunne have den effekt, at antallet af efterforskningsaktører bliver mindre ved at nogle mindre selskaber vil trække sig. Der vil således være en risiko for en reduceret interesse og en reduceret konkurrence på området. De store aktører vil sandsynligvis ikke blive bremsede af et kontingent i det foreslåede niveau, men de vil til gengæld formentlig have en præference for at efterforske større forekomster. Der er således risiko for, at en række potentielle forekomster i mellemklassen eller mindre ikke kan tiltrække interesserede selskaber til efterforskning.

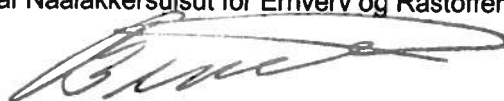
Et godt eksempel på betydningen af udgifterne for at der bliver igangsat efterforskningsaktiviteter er på kulbrinteområdet i Norge, hvor man tidligere har givet skattekompensation på 78 % til efterforskningsaktiviteter, hvilket har resulteret i en forøget aktivitet på mindre felter. Dette har haft den positive effekt, at der er blevet identificeret nogle forekomster, som formentlig ellers aldrig ville være blevet efterforsket og afdækket.

Generelt bekræfter ovenstående det forhold, at aktørerne opererer med en kapitalbase, der er nøje afstemt til aktiviteten, og at små foretagender således opererer på en ganske begrænset kapitalbase, hvor de løbende rejser kapital (som venturekapital og lignende) til at dække det kommende års aktiviteter. Et kontingent på 1 mio. kr. vil derfor være ganske betydelig i forhold til det nuværende udgiftsniveau.

Undersøgelsen (PWC) vist i øvrigt, at ca. 1/3 af mineralselskaberne som efterforsker i Grønland har likvide midler på under 1. mio. kr. Med indførelse af et kontingent vil formentlig 1/3, muligvis flere, af selskaberne som opererer i Grønland ikke kunne opfylde de efterforskningsforpligtelser som kræves ifølge standardreglerne. I stedet for en umiddelbar merindtægt i landskassen på 120 mio. kr. vil etablering af et kontingent derfor modsat kunne betyde en reel nedgang i indtægter til Grønland pga. de deraf nødvendige opgivelser af licenser og deraf manglende efterforskning i landet.

Naalakkersuisut kan derfor ikke tilslutte sig etablering af et kontingent, hverken på olie/gas eller mineraler området.

Med venlig hilsen
Medlem af Naalakkersuisut for Erhverv og Råstoffer

Ove Karl Berthelsen